

Spain is (not) back!

Miquel Carrillo

El Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa ens vam llevar amb la notícia de que Espanya torna a pertànyer al selecte club que representa el Consell de Seguretat de Nacions Unides. 'Spain is back', va cridar algú ahir dijous a la nit la delegació diplomàtica, en superar a Turquia després de la pròrroga i els penals. Tres votacions van ser necessàries per a fer-se un lloc entre les nacions que encapçalaran la governança mundial durant els dos primers anys, sobretot pel que fa a l'arbitratge dels conflictes bèl·lics que amb tanta virulència s'estan reproduint en aquests dies.

Han estat diversos anys de campanya per ser-hi. **Les persones amb experiència en aquests processos calculen que aconseguir una poltrona a Nova York no costa menys de 20 milions d'euros en promoció, més el que cal oferir a compte d'acords bilaterals per convèncer els més ronsos.** Es coneix que els països petits treuen d'aquests moviments connexions aèries i suculents programes de cooperació. Però el que en teoria compta més és el currículum, i en l'espanyol, paradoxalment, **l'esforç en cooperació al desenvolupament ha estat segurament un dels factors decisius. Els 30.000 milions de dòlars invertits en els últims catorze anys hauran fet pensar a alguna delegació que som un Estat amb objectius clars** al respecte.

I no obstant això, no és així. **Suposo que el govern espanyol no li ha explicat als seus electors que portem retallat el 80% del pressupost de cooperació en els dos últims anys.** I ni tan sols sabem per fer què volem estar a aquest club, quin serà el programa d'Espanya, quines línies defensarà en l'esfera internacional. **Sembla una frase més del guió escrit per embellir la Marca Espanya, aquesta que tant li preocupa al ministre Margallo que quedi entelada amb l'Ebola** campant per alguns dels hospitals espanyols. Un moviment de màrqueting més, per estar en boca de tots, assabentar-se dels acords bilaterals, participar en negociacions d'alt nivell. El perquè sembla ser ara el menys important. El món continua funcionant així, no us feu il·lusions, i Espanya no serà l'excepció, ni es posarà a col·laborar amb la resta darrere d'una agenda que no tingui com a principal fi millorar la posició en el rànking internacional dels mateixos països.

Exacte, **la pobresa, les causes que la provoquen, segueix sense ser el principal objectiu de la comunitat internacional, la raó fonamental per partir-se la cara i estar en el Consell de Seguretat.** Els països prefereixen gestionar les seves conseqüències, en aquesta taula circular que haureu vist tantes vegades a la televisió, administrant la pau i la guerra a tot l'orbe: uns cascos blaus aquí, una resolució allà, un veto per aquest costat.

Però de la lluita contra la pobresa, seguim sense tenir notícies, consistents, vull dir. I tots els fangs que ens envolten, provenen d'aquest pols. Com tantes vegades hem vist en aquesta política mediocre que ens envolta, l'interessant és sortir a la foto, aparèixer als diaris asseguts al costat dels que decideixen sobre la vida dels altres. Prestigi, prestigi i prestigi. Treballar de manera constant per impactes que només veurem a llarg termini, sense titulars ni primeres planes, no mereix més atenció.

Em temo que **Spain is not back, almenys en la lluita per la justícia i contra les desigualtats** en aquest món. I això és una mala notícia en un moment com aquest.